

Ik zal de dag nooit vergeten. De dag dat de scholen sloten en alles veranderde in mijn ogen. Op een avond viel het woord voor het eerst "lockdown".

Mijn ouders verwachtten dat het snel zou komen. Was ik zo onwetend geweest de vorige weken dat

ik niet had gemerkt dat het zo snel ging?

"Lockdown" Ik kan het nog steeds niet bevatten.

Die avond vergaderden de ministers. Na uren van vergaderen besloten ze dat scholen gingen sluiten.

Op dat moment vond ik de hele situatie lachwekkend. Ik weet dat het niet grappig was. De situatie

was zo bizar dat het me te veel werd.

De eerste week

De eerste week was rustig. (Zo rustig als het kan zijn) Mijn broer en zus waren thuis en ook mijn

mama was thuis. We probeerde elkaar niet te vaak te irriteren maar soms is dat lastig. Ik heb het eerlijk gezegd wel eens uitgehangen die week, maar in mijn verdediging mijn broer en zus ook. Ik heb corona die week vervloekt. Op een gegeven moment vroeg ik mijn ouders of dit ooit al eerder was gebeurd. Verbaasd om die vraag zeiden ze nee. Ik heb die week geleerd dat bijna elk land corona heeft. Dat was een shock.

De week was voor de rest heel rustig.

Week 2

Ik zal deze weken nooit vergeten. Ik ga niet naar school tot aan de Paasvakantie en misschien

langer. De toestand is zoals verwacht verergerd. We zouden nog niet in de piek zitten. Ik weet niet hoe ik me daarbij moet voelen. Ik heb iedere dag toch een moment waar ik digitaal contact heb met mijn vriendinnen. Dat is best pijnlijk omdat je ze anders

bijna dagelijks normaal zou zien. Deze week ben ik ook gaan wandelen met mijn broer, zus, mama en de hond. Onderweg zijn we veel mensen tegengekomen. Sommige houden de afstand die nodig is maar andere voelen de nood om zelfs dichterbij te komen, best irriterend.

Je probeert mensen op afstand te houden. Dan gebeurt dit. Er zijn regels gekomen voor iets. We moeten ze volgen anders zal het zich nog meer verspreiden, toch? Ik weet het niet meer. Mijn brein voelt alsof iemand erop is gaan staan.

Sommige mensen zijn sceptisch over corona.

Sommige mensen hamsteren.

Sommige mensen panikereren.

Iedereen probeert er anders door te komen.

Gewoon omdat we deze vijand niet kunnen zien wilt niet zeggen dat hij niet gevaarlijk is.

Wat je niet kunt zien is vaak zelfs gevaarlijker.

Dus ik heb deze week geleerd dat iedereen angst op een andere manier verwerkt. Want dat is wat

dit is, pure angst. Iedereen voelt het. Zelfs al is het een klein beetje.

Angst is niet iets slecht. Te weinig angst maakt roekeloos en te veel angst verlamt. De komende

weken zullen we met zijn allen een manier moeten vinden om er mee om te gaan en ons aan te passen aan de situatie.